

SFS nr: **1971:1018**

Departement/
myndighet: **Jordbruksdepartementet**

Rubrik: **Kungl. Maj:ts kungörelse (1971:1018) om tillämpning av stadgan för fisket inom Torne älvs fiskeområde**

Utfärdad: **1971-12-17**

Ändring införd: **t.o.m. SFS 1987:976**

Övrigt:

Den finska texten av bilagan finns ej med här.

Kungl. Maj:t har funnit gott förordna, att den i bilaga B till gränsälvsöverenskommelsen den 16 september 1971 mellan Sverige och Finland intagna stadgan för fisket inom Torne älvs fiskeområde skall äga tillämpning fr.o.m. den 1 januari 1972 och så länge gränsälvs överenskommelsen är i kraft. Stadgan har den lydelse som härvid fogad bilaga utvisar.

Bilaga

Stadga för fisket inom Torne älvs fiskeområde

Allmänna bestämmelser

1 § Torne älvs fiskeområde omfattar följande vattenområden, nämligen

Könkämä och Muonio älvar samt den del av Torne älv och de sjöar i vilka riksgränsen mellan Finland och Sverige löper (gränsälvarna),

de sjöar och vattendrag vilka utgör sidogrenar av gränsälvarna,

de särskilda utflöden som bildas av Torne älvs skilda mynningsgrenar,

den del av Bottniska viken som ligger inom finska och svenska

Nedertorneå socknar norr om latitudparallellen 65 35' N.

Den del av Torne älvs fiskeområde som ligger norr om älvmynningen,

bestämd som en rät linje dragen mellan spetsen av Hellälä norra udde på

finska sidan och udden Virtakari på närmast motliggande svenska land

samt på finska sidan norr om en rät linje dragen genom sydspetsen på Oxö

och Palosaari, benämns älvområdet; den del som ligger söder därom

benämns havsområdet. Torne älvs utflöden tillhör älvområdet. Förordning (1987:976).

2 § I denna stadga förstås med

fast redskap: fast fiskeverk, så ock med ledarm försett fiskeredskap,

vilket med pålar eller tyngder eller på annat sätt fästes vid bottnen

eller stranden och är avsett att kvarstå längre tid än två dygn i följd;

fast fiskeverk: byggt eller timrat fiskeredskap av mera stadigvarande

natur såsom pata:

storryssja: ryssja och därmed jämförbart redskap som i någon del har

större höjd än 1,5 meter;

laiska eller kosteverkko: nät vars ena ände fastgjorts i skydd av naturligt eller anlagt strömhinder;

flytnät: med strömmen fritt flytande nät; samt

ajoverkko (drag- eller drivnät): nät som driver med strömmen fäst i båt eller annan anordning. Förordning (1987:976).

3 § Med maskstorlek förstås i denna stadga

beträffande nät som kan sträckas: avståndet mellan motstående och längst från varandra belägna knutars mittpunkter, mätt då redskapet är vått och maskan sträckt diagonalt i nätlingans längdriktning;

beträffande nät som ej kan sträckas: avståndet mellan elva på varandra följande knutar delat med tio.

Bestämmelse om maskstorlek skall ej anses överträdd därigenom att en eller annan maska avviker från det bestämda måttet. Förordning (1987:976).

Fiskets vård och bedrivande

4 § Om fiskådra inom älvmrådet och fredningszoner inom havsområdet stadgas i kap. 5 artikel 2 och 3 i gränsälvsöverenskommelsen mellan Sverige och Finland.

Vissa förbudsbestämmelser i fråga om fisket i havsområdet närmast älvmynningen gäller enligt kap. 5 artikel 4 i gränsälvsoverenskommelsen.

5 § Fiske med storryssja, laxfälla och därmed jämförbart redskap är förbjudet inom älvområdet.

Fiske med flytnät och ajoverkko är förbjudet inom älvområdet. Förbudet gäller dock ej inom arrenderade laxnotvarp.

Fiske med laiska eller kosteverkko och därifrån utbyggd ledarm i skydd av anlagt strömhinder är förbjudet. Förordning (1987:976).

6 § Fiske med ljuster och annat redskap, varmed fisken kan spetsas, är förbjudet.

Huggkrok, som är försedd med skaft, får dock användas för att bärga fisk som fångats med annat redskap. Förordning (1987:976).

7 § Vid fiske med håv får eld eller ljus ej användas.

8 § Fiske med utter eller med annan anordning, på vilken fästas krok, drag eller dylikt, ävensom fiske med släp- eller kastlina, varå fästas flera än tre särskilda krokar på samma rev, är förbjudet i älvområdet.

Fiske med skjutvapen, sprängämne, dövande eller giftigt ämne eller

elektrisk ström är förbjudet. Förordning (1987:976).

9 § Vid fiske får i denna stadga förbjudna redskap ej medföras i båten.

Förordning (1987:976).

10 § Inom älvmrådet, med undantag av sjön Kilpisjärvi, är fiske efter lax och öring förbjudet under tiden från och med den 1 september till och med den 14 september och allt fiske är förbjudet under tiden från och med den 15 september till och med den 15 november.

I Könkämä älv från utloppet ur sjön Kilpisjärvi till Lätäsenos inflöde gäller dock förbudet endast till och med den 20 oktober.

Angivna förbud gäller dock ej fiske efter nätting, fiske efter lake med krok samt fiske med spö och drag. Som fiske med spö och drag avses endast fiske med sådant redskap som vid fisket finns inom räckhåll för den fiskande. Förordning (1987:976).

11 § Inom älvmrådet är fiske med not eller kolk annorstädes än i fast fiskeverk samt fiske med drivgarn förbjudet under tiden mellan klockan 8 och 18 svensk tid eller motsvarande finsk tid.

12 § Kräfftiske är förbjudet om gränsälvscommissionen ej bestämmer annat.

Fiske efter pärlmussla är förbjudet.

13 § Fisk av följande slag får icke fångas, om den ej håller nedan angivna minimimått räknat från nospetsen till stjärtfenans yttersta spets:

1) lax 50 centimeter;

2) öring vid fiske i sjön Kilpisjärvi och i Könkämä älv ned till Lätäsenos inflöde 30 centimeter samt vid fiske inom Torne älvs fiskeområde i övrigt 40 centimeter;

3) harr 25 centimeter. Förordning (1987:976).

14 § Har någon vid fiske efter tillåtet fiskslag utan avsikt råkat fånga fisk, som han enligt 10 § tredje stycket eller 13 § icke ägt fånga, skall han, om fisken genast utsläppes i vattnet, icke anses ha överträtt fångstförbudet.

15 § Under fredningstid och inom område där fiske är förbjudet får inga fiskeredskap, utom redskap för fångst av nätting såvitt sådan fångst är tillåten, finnas i vattnet.

Efter slutfört fiske skall pålar, störar, bockar och annat vid fisket använt material ofördröjligen tagas upp ur vattnet och föras i land.

Till pata hörande tyngder skall vid patans nedrivning föras i land.

Allt byggnadsmaterial till pata, avsedd för fångst av lake om vintern, skall före islossningen om våren tagas upp ur vattnet och föras i land.
Förordning (1987:976).

16 § har upphävts genom förordning (1987:976).

17 § I pata, avsedd för fångst av sik eller annat mindre fiskslag, får icke användas mocknät (potkuverkko), ej heller ryssja, mjärde eller tina i vilken ingångsöppningen eller dennas ring i någon riktning har större diameter än 16 centimeter.

18 § Inom älvmrådet skall fiskeredskap ha följande maskstorlek:

redskap avsett för fångst av lax och öring:

fast redskap minst 66 millimeter; samt not och nät minst 100 millimeter;

redskap avsett för fångst av annan fisk:

pata, ryssja, mjärde och annan tina än nättingtina minst 60 millimeter;
samt

not och nät högst 80 millimeter. Förordning (1987:976).

19 § Inom havsområdet skall fiskeredskap ha följande maskstorlek:

fast redskap:

om redskapet är avsett för fångst av strömming och siklöja minst 24 millimeter och högst 38 millimeter i det s. k. fiskhuset; samt

om redskapet är avsett för fångst av annan fisk minst 66 millimeter;

not:

om den är avsedd för fångst av strömming och siklöja minst 24 millimeter och högst 38 millimeter; samt

om den är avsedd för fångst av annan fisk minst 66 millimeter;

nät:

om det är avsett för fångst av strömming, siklöja och betesfisk minst 24 millimeter och högst 38 millimeter; samt

om det är avsett för fångst av annan fisk minst 60 millimeter.

Förordning (1987:976).

20 § Gränsälvskommisionen äger utfärda bestämmelser angående visst minsta avstånd mellan utsatta fiskeredskap, så ock angående skyddsområden för fasta fiskeredskap inom vilka områden fiske med

rörligt redskap skall vara förbjudet.

21 § Gränsälvskommisionen äger i den mån det finnes påkallat av fiskevårdshänsyn eller för fiskodling eller vetenskapligt ändamål medge undantag från bestämmelse i denna stadga.

Utplantering av fisk eller odling av fisk får ej bedrivas utan gränsälvskommisionens tillstånd.

I samband med medgivande enligt första eller andra stycket skall kommissionen meddela lämpliga föreskrifter till förekommande av att medgivandet missbrukas. Förordning (1987:976).

22 § Gränsälvskommisionen äger även i annat fall än som avses i 21 § medge undantag från bestämmelserna i 5, 8, 10, 11 och 17--19 §§ i den mån det finnes påkallat.

Gränsälvskommisionen kan likaså, utöver vad ovan i 10 § sagts, föreskriva fredningstid för viss fiskart, förbjuda eller begränsa användningen av visst fiskeredskap antingen inom hela fiskeområdet eller del därav, då detta för bevarandet av nämnda art är nödvändigt, dock ej för längre tid än två år i sänder. Är i första stycket avsedd fråga av särskild betydelse, skall den underställas båda regeringarnas prövning. Förordning (1987:976).

Märkning av fiskeredskap

23 § Fiskeredskap, som står ute och ej är under uppsikt, skall vara märkt på sådant sätt, att därav otvetydigt framgår vem som är ägare eller brukare av redskapet samt dennes hemvist. Märkningen skall kunna tydligt iakttagas utan att redskapet behöver tagas upp ur vattnet.

Ansvar m. m.

24 § Den som uppsåtligen bryter mot bestämmelserna i 5--13 och 17--22 §§, liksom den som uppsåtligen anbringar och brukar fiskeredskap eller annan anordning i uppenbar strid mot vad som enligt kap. 5 artikel 2 eller 3 i gränsälvsöverenskommelsen gäller om fiskådra eller fredningszoner eller fiskar i uppenbar strid mot förbudsbestämmelse i kap. 5 artikel 4 i gränsälvsöverenskommelsen eller fiskar i strid mot föreskrift meddelad enligt kap. 5 artikel 5 stycke 1 eller kap. 5 artikel 7 stycke 1 i gränsälvsöverenskommelsen eller bryter mot av gränsälvskommisionen meddelad föreskrift, döms till böter. Förordning (1987:976).

25 § har upphävts genom förordning (1987:976).

26 § Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet åsidosätter föreskrifterna i 15 eller 23 § dömes till böter.

27 § Finnes någon ha gjorts sig skyldig till fiske som är straffbelagt enligt 24 §, skall den fångade fisken eller, om den förskämts eller ej

är i behåll, dess värde förklaras förverkat, om det icke finnes uppenbart obilligt.

Påträffas i ett parti fisk sådan fisk som enligt första stycket skall vara förverkad på den grund att den fångats å otillåten tid eller icke håller stadgat minimimått, skall, därest ej innehavaren av partiet genast på egen bekostnad låter trovärdig person frånsortera den övriga fisken, även denna fisk förklaras förverkad, om det icke finnes uppenbart obilligt.

Förklaras fisk förverkad, skall även låda eller annan förpackning vari den förvaras, vara förverkad. Förordning (1987:976).

28 § Fiskeredskap, vilket använts vid fiske som är straffbelagt enligt 24 §,

eller som utan att fiske ägt rum medförts vid färd å fiskevatten under omständigheter som föranleder straff enligt 24 §,

eller som stått ute i strid mot 15 § eller utan märkning enligt 23 §,

skall förklaras helt eller delvis förverkat, såvitt ägaren eller någon som var i hans ställe uppsåtligen förövat gärningen eller medverkat därtill och det ej är uppenbart obilligt; finnes redskapet ej i behåll, skall i stället dess värde förklaras förverkat.

Vad i denna paragraf stadgas gäller ej skjutvapen. Förordning (1987:976).

29 § De i 27 och 28 §§ meddelade bestämmelserna om förverkande gäller ej mot den som i god tro förvärvat egendomen eller särskild rätt därtill.

Förverkad egendom eller värdet därav skall tillfalla den stat i vilken beslutet om förverkande meddelats.

30 § Ertappas någon i fall som avses i 24 § på bar gärning eller anträffas i fiskevatten redskap, som enligt denna stadga är otillåtet eller som står ute i uppenbar strid mot vad i 15 § stadgas eller utan märkning som sägs i 23 §, kan egendom, som enligt 27 eller 28 § kan förklaras förverkad, ävensom båt eller annat, som kan antagas äga betydelse för utredningen om gärningen, tagas i beslag.

Behörighet att taga egendom i beslag enligt första stycket tillkommer, förutom polismyndighet, polisman och åklagare, även fisketillsynsman, som förordnats av statlig myndighet samt befattningshavare vid vederbörande kust- och gränsbevakning. Har egendom beslagtagits av annan än polismyndighet, polisman eller åklagare, skall anmälan om beslaget snarast möjligt göras till polismyndighet eller åklagare eller till närmaste polisman; den som erhållit sådan anmälan har att förfara som om han själv gjort beslaget. Förordning (1987:976).

31 § Finnes uppenbart att fiskeredskap utsatts eller annan anordning

vidtagits i strid mot vad som enligt kap. 5 artikel 2 eller 3 i gränsälvsöverenskommelsen gäller om fiskådra eller fredningszoner eller i strid mot förbudsbestämmelse i kap. 5 artikel 4 i nämnda överenskommelse, och följer ej rättelse genast efter det tillsägelse skett, äger på ansökan av den som lider skada utmätningsmannen i orten att, sedan han med trovärdig person hållit syn på stället, meddela nödig handräckning på den tredskandes bekostnad.

Beröres allmänt fiskeintresse, kan även åklagare, statens fiskeritjänsteman eller fisketillsynsman som förordnats av statlig myndighet söka handräckning.

32 § Försummar ägare eller innehavare av fiskeredskap att fullgöra vad i 15 § är stadgat, äger utmätningsman förordna om arbetets verkställande på den försumliges bekostnad.

33 § Åtal för brott enligt denna stadga skall anhängiggöras vid allmän underrätt i den ort där överträdelsen begåtts eller vid allmän underrätt i den ort inom endera staten där den misstänkte har sitt hemvist eller mera varaktigt uppehåller sig.

Förordning (1987:976).